

PRAZNICUL SFÂNTULUI SIMEON PURTĂTORUL DE DUMNEZEU LA PATRIARHIE (KATAMONAS 2018)

Vineri, 3/16 februarie 2018, s-a săvârșit de către Patriarhia Ierusalimului pomenirea Sfântului Simeon Purtătorul de Dumnezeu, în Mănăstirea închinată lui. Acesta este cel care L-a purtat în sfintele sale brațe pe Domnul nostru Iisus Hristos, adus la Templu la patruzeci de zile după Nașterea Sa. În această Mănăstire, situată în cartierul Katamonas, din partea de vest a Ierusalimului, se află și mormântul Sfântului.

Aici este cinstit în mod special Sfântul Simeon, ca unul care a slujit la întâmpinarea Domnului, atunci când Acesta a fost adus la Templu la patruzeci de zile. A fost cinstit în dimineața zilei praznicului prin săvârșirea Sfintei Liturghii conduse de către Preafericitul Teofil, Patriarhul Ierusalimului, având ca împreună-liturghisitori pe Preasfințiții Aristarh, Arhiepiscopul Constantinei, Secretar șef, Metodie, Arhiepiscopul Taborului, și Ioachim, Mitropolit de Elenoupolis, precum și ieromonahi aghiotafiți: Arhimandritul Anania – egumenul Mănăstirii Sfântului Gheorghe din Bet-Jalla, părintele Porfirie – reprezentantul Patriarhiei în S.U.A. (Long Island) și părintele Ieronim, egumenul din Fhet – Iordania, preoți arabi, preoți veniți în vizită din diferite țări ortodoxe: Rusia, Ucraina, România, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Anastasie, împreună cu Conducătorul de ceremonii – părintele Vartolomeu. S-a cântat în greacă, rusă și română, strana din dreapta fiind condusă de Arhimandritul Aristobul – Protopsaltul Sfintei Biserici a Învierii, iar cea din stânga de Lampadarul Bisericii Învierii – domnul Gheorghios Alvanou. Au luat parte numeroși credincioși localnici greci și pelerini din Rusia, Grecia și România.

În fața acestora, Preafericitul a ținut această cuvântare în limba greacă:

„Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, de îngerii măririi fiind înconjurat, a strigat: O, ticălosul de mine! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată.” Astfel înalță glasul Sfântul Imnograf al Bisericii – Cosma, Episcopul Maiumei.

Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici creștini și pelerini,

Atotputernicul har al Sfântului Duh ne-a adunat pe toți în acest sfânt loc, în care a fost îngropat Simeon, Purtătorul de Dumnezeu, aici, în cartierul Katamonas din Ierusalim, pentru ca euharistic și duhovnicește să-l lăudăm astăzi pe Purtătorul de Dumnezeu și, împreună cu el, pe înțeleapta Proorociță Ana, cei care L-au văzut pe Cel Ce pentru noi S-a întrupat și prunc S-a făcut – Dumnezeu Cuvântul, Domnul nostru Iisus Hristos, Dumnezeul și Mântuitorul nostru.

Întruparea lui Dumnezeu Cuvântul din Preabinecuvântata Fecioară Maria, Născătoarea de Dumnezeu, a văzut-o în vedenie Proorocul Isaia și a încuviințat aceasta Dreptul și evlaviosul Simeon care L-a primit în brațele sale pe Pruncul Iisus când Acesta a fost adus în Templul lui Simeon, și L-a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: „Acum slobozește pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, căci văzură ochii mei mântuirea Ta pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.” (Luca 2, 29-32)

Dumnezeu cel întrupat, „Împăratul Domnul Savaot” , după Isaia (Isaia 6, 5) și „Mântuirea Stăpânului Dumnezeu ” (Luca 2, 30), după Bătrânul Simeon, nu este altcineva decât Hristos, Care este Domnul luminii celei neînserate și al păcii. De aceea și Sfântul Imnograf Cosma spune: „Domnul și Dumnezeul nostru

Iisus Hristos este Cel ce stăpânește lumina cea neînserată și pacea”, iar după dumnezeiescul Pavel, Dumnezeu Se sălășluiește în lumina de care nimeni nu se poate apropia, „Cel ce locuiește într-o lumină neapropiată” (1 Timotei 6, 16). Porivită Sfântului Ioan Teologul, Dumnezeu este lumină ce revarsă razele sfințeniei și adevărului și nu se află în El nicio urmă de întuneric, necunoștință și păcat, „Dumnezeu este lumină și niciun întuneric nu este într-o El.” (1 Ioan 1, 5). Potrivit Proorocului Isaia, poruncile lui Dumnezeu sunt lumină pentru oamenii de pe pământ. „De noapte mîneacă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ”. (Isaia 26, 9).

Această Lumină neapropiată, iubirii mei, este Sfântul Duh Care, ca niște limbi asemănătoare flăcărilor focului, S-a pogorât peste fiecare dintre Apostoli în ziua Cincizecimii. „Și li s-au arătat [Apostolilor] împărțite limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei, și s-au umplut toți de Duhul Sfânt” (Fapte 2, 3-4). Sfântul Duh este Cel Care luminează și sfințește pe tot omul ce vine în lume. „Pământul s-a luminat de slava Lui, a lui Dumnezeu”, propovăduiește Sfântul Ioan Teologul. (Apocalipsa 18, 1)

Acest Duh Sfânt Care din Tatăl porcede, Care împreună cu Tatăl și cu Duhul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci, era asupra lui, a Dreptului Simeon. „Și lui i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului” mărturisește Evanghelistul Luca (Luca 2, 25-26). Despre acestea Imnograful scrie: „Bucuria celor necăjiți a venit, Mântuirea lui Israel cu adevărat S-a arătat, ca un prunc în Biserica Sa, slobozindu-mă la viața ce va să fie, Simeon striga bucurându-se”. Despre Pruncul Care a intrat în Templu, Isaia spune: „Prunc S-a născut nouă, Fiu s-a dat nouă” (Isaia 9, 5). „Unul S-a născut și unul s-a dat. Unul prin ceea ce este văzut și altul prin ceea ce este cugetat”, tâlcuiește Sfântul Amfilohie al Iconiei.

Acest Prunc născut în peștera din Bethleem din curatele sângiuri ale Pururea Fecioarei Maria Născătoarea de Dumnezeu și purtat în brațele Dreptului Simeon, stă „văzut și cugetat” pururea și în veci pentru cei ce vor să se mântuiască și să moștenească viața veșnică. Aceasta se săvârșește, iubiții mei frați, prin participarea noastră la Taina Dumnezeieștii Euharistiei, adică a Jertfei dumnezeiești celei fără de sânge, jertfa laudei adusă lui Dumnezeu Tatăl prin Iisus Hristos, după cum propovăduiește înțeleptul Pavel: „Așadar, prin El să aducem pururea lui Dumnezeu jertfă de laudă, adică rodul buzelor care preaslăvesc numele Lui” (Evrei 13, 15). Potrivit Proorocului David, „jertfa de laudă Mă va slăvi și acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea, spune Domnul” (Psalmul 49, 24).

Cu alte cuvinte, în buna-cinstire cea adevărată și în credința sănătoasă se află calea unică spre mântuire. Despre aceasta Părintele Bisericii, Teodorit, face acest comentariu: „Se cuvine nu numai să Îl lauzi pe Dumnezeu și să-I aduci jertfă de laudă, ci și să călătorești cu bună rânduială și viață potrivită să urmezi.”

Mântuirea lui Dumnezeu, adică Hristos, „Care prin Duhul cel veșnic S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană” (Evrei 9, 14) este Cel Care ne va învrednici să-I slujim după vrednicie Dumnezeului cel viu, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Iată, dar, frații mei, vreme bine-primită, vreme de pocăință; Cel plin Se deșartă, Cel mai înainte de veci începe, Ziditorul Se zidește, Cel neîncăput încapă în pântecul Născătoarei de Dumnezeu, întrupându-Se pentru mântuirea noastră.

Să ne rugăm Dreptului Simeon, Purtătorul de Dumnezeu, a cărui pomenire o prăznuim astăzi, ca, prin rugăciunile lui și ale Proorociței Ana, să ne învrednicim și noi să vedem „Mântuirea lui Dumnezeu”, pe Fiul Pururea Fecioarei Maria, pe Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, Căruia fie slava și puterea în

vecii vecilor. Amin”

După Dumnezeiasca Liturghie, cel care este de patruzeci de ani Egumenul și restauratorul Mănăstirii, deja încărunțitul Arhimandrit Teodorit, a oferit o agapă Sinodiei patriarhale și credincioșilor la stăreție, precum și multor alți credincioși în curtea Mănăstirii.

Din partea Secretariatului-General

ngg_shortcode_0_placeholder”
order_direction=“ASC”
maximum_entity_count=“500”]

order_by=“sortorder”
returns=“included”

<httpv://youtu.be/mlCd-N2Qy0g>